

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

3/2022
31. årgang

La oss gå tidlig til vingårdene.
La oss se om vintreet har satt skudd,
om blomstene er sprunget ut, om
granatepletrærne blomstrer! Der vil
jeg gi deg min kjærighet.

Høy. 7:12

I dette nummeret:

- Hvem holder fast ved Guds bud og har Jesu vitnesbyrd?
- Hva venter oss i tiden fremover?
- Tre prester

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, Controller Finn-Widar Knutzen, lærer Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Controller Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafsrjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
tildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Foto på forsiden:
Robert_C
pixabay

Hvem holder fast ved Guds bud og har Jesu vitnesbyrd? <i>Leder. Av Olav Hermod Kydland</i>	4
Pinsefestens dag <i>Andakt. Av Kristoffer Fjelde</i>	6
O Hellig Ånd, du skatt så skjønn <i>Sang. Av Bartholomäus Ringvaldt</i>	7
Anfeltelse og tvil <i>Trossanhet. Av Nils Dybdal-Holthe</i>	8
Hva venter oss i tiden fremover? <i>Fra troens slagmark. Av Per Haakonsen</i>	9
Tre prester <i>Åndssituasjonen. Av Jan Jensen</i>	10
Tanker i en tid som denne <i>Bladklipp. Av Kjell Tvetter</i>	12
Nåde og ansvar <i>Tro og tjeneste. Av Nils Dybdal-Holthe</i>	15
Lammet som ble slaktet er de kristnes eneste håp <i>Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	17
Samtiden vil ha en annen Kristus enn den korsfestede og gjenoppståtte <i>Fra troens slagmark. Av Kjell Skartveit</i>	19
Bibelsens avsluttende samtale og innbydelse <i>Bibelforum. Av Henric Staxäng</i>	21
Davids siste ord <i>Bladklipp. Av Göran Holmgren</i>	24
Bibelsamling på Audnastrand: 20.-24. juli 2022	28

**Vår Frelsar, han heim att til Faderen fór.
Me ser han ei lenger her nede,
men enno han dukar for sine sitt bord.
Så nyt me hans gåver med glede.
Ver høglova, Jesus, vår Herre!**

(Nr. 684 vers 1 i Sangboken)

Neste nummer kommer i juni

Hvem holder fast ved Guds bud og har Jesu vitnesbyrd?

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Guds ord vitner om at troende både i GT og NT opplevde trengsel og forfølgelse. Hele den kristne kirke har utallige vitnemål om trengsler, forfølgelse og martyrium. Selv om alle mennesker opplever mer eller mindre av trengsler i verden, så vet vi at kristne møter i tillegg trengsler og forfølgelse fordi de tror på Jesus Kristus.

Apostelen Paulus skriver om hvordan Guds tjenere møter trengsler og forfølgelser i verden. *“I alt viser vi oss som Guds tjenere: i stor tålmodighet, i trengsler, i nød, i angst, under slag, i fengsler, under opptøyer, i hardt arbeid, under nattevåk, i sult, i renhet, i kunnskap, i langmodighet, i godhet, i Den Hellige Ånd, i oppriktig kjærlighet, ved sannhets ord, ved Guds kraft, med rettferds våpen på høyre og vensre side, i ære og vanære, med dårlig rykte og godt rykte. Som forførere og likevel sannferdige.”* (2 Kor 6,4-8)

Guds ord sier også at alle som vil leve gudfryktig i Kristus Jesus, skal bli forfulgt. (2 Tim 3,12)

Mot de siste tider vil trengselene og forfølgelse av Guds barn bli mer og mer intens.

Hvorfor vil kristne vil møte mer trengsel enn andre?

Guds ord taler om at djevelen, dragen, fører krig *“mot dem som holder fast på Guds bud og har Jesu vitnesbyrd.”* (Åp 12,17). Han fører ikke krig mot verden, for dem har han forblindet og har i sin varetekt. Heller ikke fører han krig mot religiøse mennesker og nominelle kristne som verken holder Guds bud eller har Jesu vitnesbyrd, dvs. dem som legger noe til Guds ord eller trekker noe ifra Ordet. (Åp 22,18-19)

Hva vil det si å ha Jesu vitnesbyrd? I den

forbindelse vil jeg nevne to ting. Det første er at de troende holder fast på hva Guds ord sier om Jesus Kristus. Den annen trosartikkel “Om gjenløsningen” sammenfatter dette klart:

“Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, vår Herre, som ble unnfanget av Den Hellige Ånd, født av jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfestet, død og begravd, for ned til dødsriket, sto opp dra de døde tredje dag, for opp til himmelen, sitter hos Guds, den allmektige Fars høyre hånd, skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.”

Enhver sann kristen bekjenner dette om Jesu person, liv og gjerning. Han er Guds enbårne Sønn som alltid har vært til, og som alt og alle er skapt ved. I tidens fylde ble han kjød, menneske, og åpenbarte Gud for verden. (Joh 1, 14). Han er sann Gud og sant menneske. Han forkynte at Guds rike var kommet nær og helbredet syke og oppvakte døde.

Han ble beskyldt for blasfemi og ble korsfestet på Golgata mellom to røvere.

Han døde en stedfortredende død for alle mennesker, men sto opp igjen den tredje dagen og ble senere opptatt til himmelen, hvor han sitter ved Guds høyre hånd og ber for sine.

Guds ord sier at det er ikke frelse i noen andre enn i Jesus Kristus. (Apg 4,12). Den botferdige synder som tar imot ham, blir rettferdiggjort og født på ny. Det gamle mennesket er avgått ved døden sammen med Jesus på korset, og det nye mennesket lever i samfunnet med den levende Jesus og er satt i himmelen med ham. (Ef 2,6)

For alle dem som har tatt imot Jesus, har han blitt for oss *“visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning.”* (1 Kor 1,30)

Enhver som har tatt imot Jesus, har også tatt imot ham som Herre. Følgelig oppfordres Guds

barn til å vandre i ham, *“rotfestet og oppbygget i ham, grunnfestet i troen slik dere har lært, rike på takk.”* (Kol 2,7)

Hva er det som karakteriserer dem som har tatt sin tilflukt til Jesus Kristus?

De holder fast ved Guds bud. (Se Åp 14,12!)

Våre reformatoriske fedre talte om lovens tre bruk. Lovens 1. bruk var den samfunnsmessige bruk. Loven skal gjelde i samfunnslivet. Den 2. bruk er lovens pedagogiske bruk dvs. tuktemester til Kristus. Den 3. bruk omhandler loven som en veiledning og rettesnor for kristne til et hellig liv.

De 10 bud uttrykker i kort form Guds livslover for menneskene. De er en veiledning om hvordan Guds barn skal leve som kristne i denne verden.

Jesus selv sammenfattet dem i det dobbelte kjærlighetsbudet:

“Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv!” (Luk 10,27)

En sann kristen elsker Gud og ønsker derfor av hele sitt hjerte å holde Guds bud. Men dessverre så svikter han/hun mange ganger pga. det gamle menneske som ønsker å leve etter sine lyster.

Til tross for diskriminering, latterliggjøring og forfølgelse holder Guds barn seg til Gud og stoler på hans Ord. De tenker som Moses som valgte heller *“å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig nytelse av synden.”* (Heb 11,25). De akter også Kristi vanære større enn rikdommene i denne verden, for de ser fram til “lønnen” i Guds himmel. (Se Heb 11,26!). Uansett hva som skjer med dem i denne verden, og selv om de blir utsatt for trengsler og lidelser, så vil de ikke forlate Herren, men holde seg til hans livslover.

Guds bud

Guds livslover, bud, er gode og sunne. Guds ord advarer menneskene om ikke å tilbe fremmede guder og ikke misbruke Guds navn. Gud har

også gitt en hviledag, søndagen, som vi ikke skal misbruke, men bruke til lese/høre Guds ord, be og gjøre gode gjerninger.

Det 4. bud taler om å hedre far og mor. Pontoppidan sier om det 4. bud: “Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke ringeakter eller fortørner våre foreldre eller andre som Gud ha satt over oss, men holder dem i ære, tjener og lyder dem, elsker og akter dem.”

Luther utledet sin lære om øvrigheten ut fra det 4. bud. Det er Gud som har innsatt øvrigheten, og det enkelte menneske skal underordne seg den (Rom 13,1-2). Men dersom øvrigheten påbyr å gjøre noe som er mot Guds ord, da skal en lyde Gud mer enn øvrigheten (Apg 4,19). Men Guds ord oppfordrer de kristne til å be for øvrigheten. (1 Tim 2,1-2)

Det femte bud lyder: “Du skal ikke slå i hjel.”

Luthers sier om dette bud blant annet om hva det vil si ikke å slå i hjel: “Meningen er for det første at en ikke skal gjøre en annen noe ondt. Vi skal ikke bruke hånden til å gjøre noe slikt, og en skal heller ikke bruke tungen til noe ondt eller gi onde råd. Heller ikke må en gjøre bruk av eller samtykke til å bruke noe middel eller noen fremgangsmåte som kan fornærme noen. Og endelig må en ikke være fiendtligsinnet mot noen, eller av sinne eller hat ønske noen noe ondt. Både kropp og sjel må være uten skyld mot alle, særlig mot dem som vil deg ondt eller gjør deg ondt. For å gjøre ondt mot den som vil deg vel og gjør godt imot deg, det er ikke menneskelig, men djevlesk.” (Luthers store katekisme)

Derfor kan ikke en sann kristen gå inn for fosterdrap (abort), verken å delta ved abort-inngrep eller bifalle til at abortinngrep utføres.

Aksel Valen Sendstad sier: “Den enkeltperson som tar et barns liv eller bidrar til det med lovlige eller ulovlige midler, som tilråder det eller legaliserer det gjennom sin rådgivning mot Guds ord om dette forhold, står visselig under Guds dom og skal bære et tungt ansvar.”

(“Innføring i kristen etikk”, Luther Forlag)

Det 6. bud taler om det monogame og livs-

varige ekteskap mellom én mann og én kvinne. Pontoppidan sier: "Vi skal frykte og elske Gud så vi lever et rent og sedelig liv både i ord og gjerning, og hver skal elske og ære sin ektemake."

Videre spør han hva ondt forbys i det sjette bud?

"Ekteskapsbrudd, urenhet, utukt med dyr, onani, forakt for ekteskapet, lyst til fremmed skjønnhet og all slags urenhet i tanker, gjerninger og ord, og minespill - både i og utenfor ekteskapet."

Såkalt "enkjønnnet ekteskap" er brudd på Guds bud. Følgelig må kristne ta avstand fra det. Å godta homoseksuelle forhold, som Guds ord forbyr, er synd mot Gud.

Videre taler Guds bud om ikke å stjele, ikke si fram falskt vitnesbyrd mot vår neste, ikke å begjære vår nestes hus, heller ikke begjære vår nestes hustru, hans tjenere eller tjenestekvinne eller noe annet som hører vår neste til.

Vi skal respektere andres eiendom og gods og

heller hjelpe dem som er i nød på en eller annen måte.

Avslutningsvis vil jeg si at i de siste tider vil motstanden mot de bibeltro kristne stadig øke. Derfor er det svært viktig at de kristne holder fast ved Jesu vitnesbyrd og Guds ord og bud som veiledning og rettessnor for tro, lære og liv slik at de ikke blir forført. Men nominelle kristne som ikke tar det så nøye med liv og lære, slipper gjerne å bli forfulgt, men de også vil måtte stå til regnskap for sitt liv på dommens dag.

Men Herren kjenner sine og vil veilede dem på veien mot målet til tross for hva djevelen og hans onde åndsmakter gjør for å forføre Guds barn her på jord.

Gud være evig takk! □

Pinsefestens dag

AV KRISTOFFER FJELDE

"Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted. Og med ett kom det en lyd fra himmelen som av et fremfarende veldig vær og fylte hele huset der de satt. Og det viste seg for dem tunger likesom av ild, som skilte seg og satte seg på enhver av dem. Da ble de alle fylt med den Hellige Ånd, og de begynte å tale med andre tunger, alt etter som Ånden gav å tale". (Apg 2,1-4).

Det vi her leser om er oppfyllelsen av Jesu ord når han taler om den annen talsmann som skulle komme etter at han var gått hjem til himmelen. Pinsehøytiden er den siste store begivenhet i Guds frelsesåpenbaring. Julehøytiden minner oss om at Frelseren er født. Påskehøytiden minner oss om forsoningen. Pinsehøytiden minner oss om at Ånden er kommet. Vi er vitne til Åndens veldig gjerning. Det hadde ikke

vært et eneste frelst menneske i dag om ikke Den Hellige Ånd hadde vært i blant oss.

Forts. s. 8 ►

O Hellig Ånd, du skatt så skjønn

O Hellig Ånd, du skatt så skjønn som gjør oss evig rike,
du som med Fader og med Sønn i guddoms makt er like,
og går så fra dem begge ut, fra evighet en mektig Gud
som alle kristne priser!

Med bønn vi faller deg til fot: Å, lær oss du alene
at vi av innerst hjerterot må glad vår Frelser tjene
og ham i all vår strid og nød som Herre over liv og død
må kjenne rett og prise!

Gjør hele livets vandring ny og våre veier rene,
hjelp du oss syndens lyst å sky og tjene Gud alene,
så vi kan troen på Guds ord for verdens barn som hos oss bor,
med kristen gjerning vise!

Gi du oss kraft og freidig mot å møte sjelens fiende,
så vi kan verden, kjød og blod og Satan overvinne!
Når døden løser livets bånd, la sjelens gjemmes i din hånd
og støvet rolig hvile!

Bartholomäus Ringvaldt 1581
Søren Jonæsøn 1693
Nr. 690 i Sangboken

Den Hellige Ånd samler, opplyser, helliggjør og oppholder.

Ikke underlig at David roper: "Ta ikke din Hellige Ånd fra meg!" Og vi troende i dag roper med David, men vi kjenner også trang til å takke på denne pinsefestens dag: *"Takk at du ikke er gått trett av meg."* Ofte var det ulydighet, vi gikk feil, vi bedrøvet Ånden på så mange måter, ofte kjente vi Den Hellige Ånds tukt, men det ble også trøst da han vendte vårt blikk mot den uforskyldte nåde i Kristus. Hvor stort, men hvor alvorlig det er at vi frelste er Den Hellige Ånds verk.

Kjære ufrelste venn! Er du klar over den

fare du er i ved å stå Den Hellige Ånd imot?

Tenk du står Gud imot! Du forakter alt hva Jesus har gjort for deg til frelse. Og det er forferdelig. Men hva ville du gjøre om Den Hellige Ånd skulle slutte å kalle på deg? Ja, da er det ingen ting å gjøre, da er et menneske evig fortapt. Derfor roper Guds ord: *"I dag om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter!"*

"Lukk ham inn, lukk ham inn!
Det er Åndens røst som sier:
Gå og lukk din Frelser inn!" □

Anfektelse og tvil

AV NILS DYBDAL-HOLTRE

De gamle talte mye mer om anfektelse enn vi gjør i dag. De hadde mye strev med synden, og det var ikke like lett alltid å tro at de var frelst. De kjente godt til djevelens anklager i sjela.

Denne slags tvil er ikke først og fremst usikkerhet på om Gud er til eller om kristendommen er den eneste rette religion. Slike spørsmål kan være tunge nok å bære.

Men i anfektelsen spør vi oss selv: Er jeg egentlig en rett kristen? Vil jeg bli frelst når jeg dør, eller går jeg fortapt? Det er store og tunge spørsmål, og vi finner ikke svar. Alt vitner imot at jeg har det rett. Det er som noen sier: "Du er ikke så at nåden i Kristus deg tilhøre må."

Ikke minst står vårt eget kristenliv der som en anklager. Hvordan kan jeg være et Guds barn som kjenner på så mye ondt i mitt indre? Og jeg har så ofte latt det onde komme fram i ord og gjerning. Gud kan ikke ha slike mennesker i sitt rene og hellige rike.

Dermed føler vi at det er svik i ånden. Jeg har ikke vært åpen nok og bekjent alt for Gud og mennesker. Kanskje det er noen skjulte

synder i mitt liv, noe jeg ikke husker, men som jeg har gjort mot noen?

Noen du kjenner er død. Talte jeg med dem om Gud? tenker du gjerne. Benyttet jeg alle anledninger til å vitne for dem? Og så kommer det ene etter det andre og står som anklagere ved en domstol der det gjelder mitt liv. Og dommen er nådeløs: du kan ikke være en kristen!

– Da er det Jesus så gjerne vil komme deg riktig nær. Han prøver å få deg stille, og så hvisker han inn i hjertet ditt: Mitt blod det rant for deg! Det var nettopp for slike som ikke får det til og som kjenner på så mange feil og

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

mangler nettopp ved kristenlivet – det var for slike jeg døde, sier Jesus.

Han har aldri sagt at han frelser de fullkomne. Det finnes jo ingen i hele verden som har alt på det tørre. Når Herren ser på verden, ser han bare syndere. Og der han møter noen som er i nød, taler han ømt og kjærlig: “Men slik er dog

jeg, at jeg tar imot selv en synder som deg.”

Og da får vi stemme i med Rosenius: “Minnes hans seier, husk hva du eier, ikke i deg, men i Frelseren kjær: Ren og rettferdig, himmelen verdig, ikke i deg, men i Jesus du er!”

Da er det godt å leve - likevel. For da gjelder Jesu liv, og ikke mitt. □

Hva venter oss i tiden fremover?

AV PER HAAKONSEN

Det er etter hvert blitt klart at samfunnsutviklingen går oss kristne imot. Men ikke alle er klar over at slik har det faktisk vært lenge. Og de fleste har ingen tanker om hvor dette vil ende.

Da jeg konverterte til kristendommen for snart 50 år siden, sa jeg til mine nye kristne venner at de måtte være klar over at de verdier som kristendommen stod for stort sett stod i kontrast til de verdier som gjaldt i det norske samfunn. På universitetet hadde vi lært at kristendommen var en motkultur – underforstått at det var en kultur som var dømt til å dø ut av seg selv. Selv føyde jeg til overfor mine nye venner at dette var et motsetningsforhold som kom til å ende i kristendomsforfølgelse.

En slik tanke ble møtt med hoderysting. Argumentet var at Norge var en kristen nasjon og at kristendomsforfølgelse ikke var tenkbart her til lands.

Men for dem som fulgte med, var tegnende allerede meget synbare. Og da snakker vi om begynnelsen av 70-tallet. Kvinnelige prester var på full fart inn i kirken. I 1972 oppga Menighetsfakultet sin motstand – for øvrig mot å få innvilget statsstøtte. Allerede under Hallesby-debatten på 50-tallet hadde Bibelens lære om menneskets fortapelse gått tapt. Gud var kjærlighetens Gud og sendte ingen mennesker i fortapelsen.

Utover 70 tallet fulgte et ras i de kristne posisjonene. Først kom likestillingsloven som var et angrep på kjernefamilien og et ja

til alternative samlivsformer. I 1972 fulgte opphevelsen av konkubinaten som åpnet for samboerskap. Samme år ble loven som forbød seksuell samhandling mellom menn opphevet. Dette legaliserte homofil praksis. I 1978 fulgte abortloven som legaliserte drap på det ufødte liv. 1970 tallet var det ti-året hvor kristne verdier og den kristne virkelighetsforståelsen ble ryddet til side.

I dag har vi fått en kultur som er helt uforenelig med kristen tro. Kristne ser på abort som drap, på homofili og samboerskap som synd. Ekteskap og familie er bæresøylene i samfunnet. Alternative samlivsformer er uhørt og selvsagt stor synd.

Men i tillegg til dette har vi en lang rekke andre saker som strider mot den kristne tro.

Vi kan nevne ulike sider ved utviklingslæren. Den lærer at alt liv og all skapelse er blitt til ved en tilfeldighet. Det strider helt klart mot den bibelske skapelsesberetning. Gud er alle tings opphav. Men for det moderne mennesket blir dette en umulighet all den tid det ikke eksisterer noen Gud.

Vår tid mener å vite at det eksisterer flere kjønn enn bare mann og kvinne. Dessuten går det an å bli født i feil kropp. Dersom en ikke visste bedre, skulle en tro at dette var hentet fra en studentrevy. Men nei, vår tid legger vekten på den individuelle frihet. Alle må kunne være seg selv og det innebærer retten til å velge kjønn. Noe annet er en krenkelse av menneskeverdet.

Fra en kristent synsvinkel er dette rent tøv. Til mann og kvinne skapte han dem, står det skrevet.

Alle religioner må kunne likestilles, heter det. Fra en kristen synsvinkel blir dette helt meningsløst. Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg. Slik står det skrevet. Frelsen og det evige liv går utelukkende gjennom troen på Jesus Kristus. Kristendommen gjør altså krav på en monopolstilling. Ut fra en verdslig synsvinkel er dette klart krenkende overfor andre religioner, ikke minst islam.

Mye har endret seg på relativt kort tid. Dette gjør at mange er forvirret. De spør: hva er det som skjer?

Den kultur som i dag omgir oss kan vi kalle neo-marxistisk. Den bygger på en materiell virkelighetsforståelse. Det er bare det som kan observeres som er virkelig. Alt kan forklares ut fra sosiale strukturer. Det finnes ingen åndelig dimensjon eller virkelighet. Tanken om at verdens ondskap skriver seg fra menneskets hjerte, er uhørt.

Det finnes heller ingen sannhet. For sannheten er avhengig av hvem vi er. Det er personlige preferanser som styrer sannheten. Det som er sant for deg, behøver ikke være sant for meg. Å operere med en objektiv sannhet som de ti bud, gir ingen mening. De ti bud er en menneskelig oppfinnelse.

Det at vi ikke lenger kan enes om et felles verdigrunnlag, betyr at samfunnet før eller siden kommer til å bryte sammen. Men det finnes også en annen mulighet – kulturmarxistene kan tvinge igjennom sitt syn med makt. Og det er dette som er i ferd med å skje. De kristne vil ikke bli kastet for løvene, men de vil bli radert ut gjennom lovverket. Og lovverket ligger der, klar til bruk.

Likestillings- og diskrimineringsloven åpner for at hver den som føler seg krenket kan trekke en for domstolen. Og som vi allerede har prøvd å påvise, kan tradisjonell kristen tro og hele Bibelen oppfattes som en sammenhengende krenkelse. Og ut fra en verdslig tankegang er jo dette på sett og vis sant. For Bibelen prioriterer, den likestiller ikke. Noe er sant og annet er løgn. Noe er rett og annet er galt. Noen blir frelst andre går fortapt. Men for en neo-marxist er dette en uhørt tankegang som det gjelder å overvinne. Ja, skal samfunnet overleve må kristendommen bort. Og slik kommer det også til å gå – om ikke Vår Herre griper inn.

Som kristne har vi et våpen igjen – bønn. Det er makt i de foldede hender. Herren hører når vi ber. Også må vi komme i hu at vårt rike ikke er av denne verden. Vi har ikke her et blivende sted. Vi kan ta Augustins ord til hjerte: Den som kjenner sitt rette fedreland tar ikke feil og betrakter herberget som sitt hjem. □

Tre prester

AV JAN JENSEN

Denne artikkelen handler om tre prester, Børre Knudsen (1937-2014), og hans medarbeidere pastor Ludvig Nessa, født i 1949 og pastor Per Kørner (1936-2018).

Bakgrunn

I 1970-årene var det en debatt i Norge om abort, der noen ønsket at den daværende abortlov skulle lempes på. I 1974 samlet abortmotstand-

erne 610.000 underskrifter imot en endring av den daværende abortloven. Men med kun en stemmes overvekt i Lagtinget og stemmelikhet i Odelstinget, der formannens dobbelstemme var avgjørende, var det minst mulige flertall i et samlet Storting for en ny mildere abortlov i 1975. Loven gav utvidelse av adgangen til abort på grunn av sosiale forhold. Biskop Per Lønning i Den norske kirke gikk av som

biskop i protest mot loven. I 1979 kom så loven om selvbestemt abort, dvs. fri abort.

I protest mot at Stortinget vedtok loven om fri abort sluttet presten i Balsfjord, Børre Knudsen i 1979 å utføre den statlige del av sin sognepreststilling og tilbakekalte samtidig sin embedsed, som han tidligere hadde gitt den norske kongen. Børre Knudsen sendte lønnen sin tilbake til staten, og han tok ikke imot post fra staten, og han viet ikke lenger ektepar og førte ikke lenger kirkebok. I 1980 ønsket staten å avskjedige Børre Knudsen, men i Malangen herredsrett ble Børre Knudsen i 1982 frikjent, og retten la til grunn at abortloven var uforenelig med den evangelisk-lutherske religion og dermed i strid med den norske grunnlov paragraf 2. I Hålogaland lagmannsett ble Børre Knudsen avskjediget, og retten fant ikke at abortloven var i strid med grunnlovens paragraf 2. I 1983 stadfestet Høyesterett denne dommen.

Etter Høyesterettsdommen tilbakekalte 16 norske prester sin embedsed. I oktober 1994 ble Børre Knudsen fengslet for manglende betaling av bøter, som han var blitt idømt for antiabortaksjoner. Børre Knudsen satt fengslet i celle 13 i Tromsø kretsfengsel fra 4. til 24. oktober 1994. En ung prest i Borg, Ludvig Nessa, støttet Børre Knudsen.

På Norges nasjonaldag, den 17. mai 1984 holdt Ludvig Nessa en preken i Torsnes kirke, der han tok skarp avstand fra det masse-mord som de mange provoserte aborter er. Ludvig Nessa

viste i 1986 filmen - "Det tause skriket", for sine konfirmanter. Ludvig Nessa ble avskjediget som prest i Den norske Kirke, ved dom i 1991. I november 1999 ble Ludvig Nessa anholdt for manglende betaling av bøter, som han var blitt idømt for antiabortaksjoner og han satt 53 dager i fengsel.

En annen prest som støttet Børre Knudsen var Per Kørner. Han ble ordinert til misjonsprest i 1965 og var engasjert i USA, senere i Swaziland og i Natal i Sør-Afrika. I 1981 ble Per Kørner sogneprest i Strandebarm og Varaldsøy og i solidaritet med Børre Knudsen sluttet Per Kørner i 1983 å utføre den statlige delen av sin sognepreststilling. I september 1987 krevde biskop Per Lønning, (samme Per Lønning som i 1975 trådte tilbake som biskop), at Per Kørner skulle utføre de statlige oppgaver som sogneprestembedet krevde, hvilket Per Kørner nektet, og samtidig frasa Per Kørner seg biskop Lønnings tilsyn. Derfor ble Per Kørner avskjediget som prest i Den norske kirke ved dom i 1990.

Ikke-voldelige aksjoner begynte

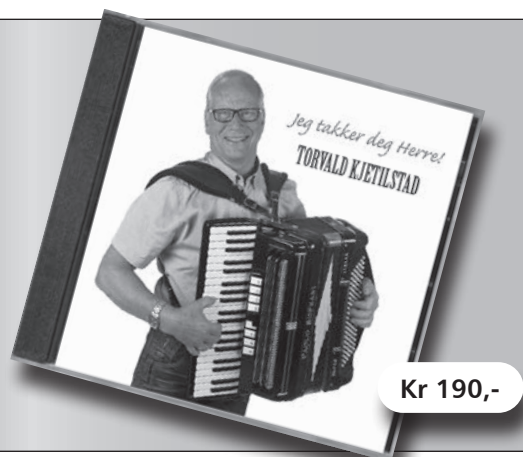
I 1987 begynte Børre Knudsen, Ludvig Nessa og Per Kørner mange forskjellige ikke-voldelige aksjoner, som skulle skape oppmerksomhet om den urettferdige abortloven og om lovens dødelige konsekvenser for mange ufødte barn. Aktivistene skapte stor oppmerksomhet i Norge. Av plasshensyn nevnes her

CD

"Jeg takker deg, Herre!"
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

kun 2 av aksjonene, som er beskrevet i boken – Ludvig Nessa – “Kamp”, av Jan-Aage Torp, Rex Forlag 1993.

Den 11. mai 1987 kom den første aksjonen ved en abortklinikk i Josefines gate i Oslo, Børre Knudsen og Ludvig Nessa møtte opp ved klinikken i prestedrakt, gikk inn på klinikken og bad om lov til å tale med den ansvarlige overlegen. Prestene satte seg i venteværelset, Overlegen kom ikke, og prestene delte ut brosjyrer til helsepersonalet, der det ble argumentert for hvorfor de ikke skulle utføre fosterdrap. Prestene bad og sang salmer, etter det ble politiet tilkalt. Politiet kom og bad prestene om å fjerne seg, noe som prestene gjerne ville, hvis politiet ville sikre at det ikke ble drept uskyldige små barn, Politiet avsto å hjelpe de små barna og gav Børre Knudsen og Ludvig Nessa to minutt til å frivillig å følge med politiet, noe de så gjorde. Deretter satt de en time i fengsel, fikk en advarsel av politiet og ble løslat.

Den 7. april 1988 mottok 51 av Norges ledende samfunnsborgere, herunder kongen, en pakke med en dukke svarende til et 10-12 uker gammelt foster. Dukken var innsmurt i ketchup. Pakkene var en protest imot den urett som Norge tillot ble gjort mot noen av de minste borgerene.

Veien fram

Veien til å styrke abortmotstanden er å fortelle om hva abort virkelig er. Derfor bør mange prester vise filmen - “Det tause skriket”, for sine konfirmanter, slik som blant annet Ludvig Nessa og den danske sognepresten Orla Villekjær gjorde. Det ville være gledelig, om flere prester i menighetene, frimenighetene, valgmenighetene og frikirkene, samt menighetsrådene, og den enkelte kristne fikk øynene opp for hvor urettferdig og umenneskelig loven om fri abort er.

Kilder:

Med det femte bud på Dagsrevyen – Ludvig Nessa, av Odd Sverre Hove, Kefalé-forlaget, 1989.

Ludvig Nessa – “Kamp”, av Jan-Aage Torp, Rex Forlag, 1993.

“Dagbok fra celle 13”, av Børre Knudsen, Ja til livet – Norge, 1994.

“Per Kørner til minne” av Ragnar Andersen, For Bibel og Bekjennelses hjemmeside, 2018. □

Tanker i en tid som denne

AV KJELL TVETER

Vi lever i en tid hvor det skjer store endringer i et meget høyt tempo, slik at det kan være vanskelig å ha overblikk. Jeg har begynt å undres om ordet fødselsveer kan være et dekkende ord for å beskrive situasjonen. Bibelen bruker dette ordet for den tid som er forut for Herrens komme. Vi har nå vært plaget av et virus i snart to år. Det har tatt livet av over fem

millioner. Så langt jeg vet, har ingen tidligere infeksjonstilstander hatt en så lang varighet. Pandemien har ført til usikkerhet, forvirring og angst. Selv etter nærmere to år har vi ikke lykkes å beseire viruset. Jeg tror vi som kristne bør stille spørsmålet: Er det noe Herren vil fortelle oss? Har denne pandemien en åndelig dimensjon som er blitt borte i kampen for å lage

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

vaksiner, redusere smitte, bruke ansiktsmasker og ulike restriksjoner? Jeg ber dere som er kristenledere i landet vårt, om å sette av tid til bønn og innvielse for en større forståelse for tiden vi lever i. Denne anmodning er aktuell for alle kristne. Jesus omtaler de sovende jomfruer som karakteristisk for endetiden. Er pandemien noe som skal vekke oss? Er vi i begynnelsen av endetiden nå?

Fødselsveer er karakterisert av at de i begynnelsen er svake. Etter kort tid går de over. Men de kommer igjen, og med økende styrke. Dessuten blir de periodene hvor veene er borte, kortere. Veene blir sterkere, kommer oftere og varer lenger, inntil fødselen finner sted. Jesus bruker ordet fødselsveer i Matteus 24 som et av de tegn som varsler endetiden. Han nevner konkret at pest vil inntre, også hungersnød. Vi vil høre om krig, og rykter om krig. Jesus nevner også naturkrefter som kan føre til jordskjelv og oversvømmelser. Hvis den pågående pandemien er et slikt omen, ser jeg for meg to muligheter: Enten vil pandemien tilta i alvorlighetsgrad, eller den vil bli erstattet av noe som er enda alvorligere. Noen kan mene at en kjærlig Gud ikke vil påføre sin ypperste skapning sorg og lidelse. Men det ser jo ikke ut til at velstand og velsignelse fører menneskene nærmere til Gud. Oljerikdommen har ikke gjort Kari og Ola til takknemlige og gudfryktige mennesker. Det motsatte har skjedd. Kari og Ola har valgt å snu Gud ryggen. De kristne bud gjelder ikke lenger. Religion er latterlig, det er en utbredt mening. Det samme gjelder gudstro.

De alvorlige konsekvensene av det begynner nå å melde seg. Den seksuelle dysfori som er en destruktiv epidemi blant ungdom, kan være en slik konsekvens. Tall viser at en høy prosent

andel av ungdom i generasjon Z, det vil si barn og unge født mellom 1997 og 2012, lider av seksuell dysfori og er usikre på sitt eget kjønn. Et så høyt tall som 39 % er anført i USA. (Se breakpoint.org – av Stonestreet, November 24, 2021). Det vil si at nesten fire av ti amerikanske ungdommer i denne aldersklassen kan være usikre på sitt kjønn. Denne tilstanden som synes å øke eksplosivt, er altså ikke noe man er født med. Og den er av helt ny dato. Den må være en følge av de store kulturendringer som finner sted, og som har gitt hele Vesten gjennom-sekulariserte samfunn. Jeg tror vi bør vurdere om det er en tilstand som opptrer når folk og nasjoner snur Gud ryggen. Det må være forhold i samfunnet som legger grunnlaget for denne seksuelle dysfori som lett vil kunne føre til mange psykiske problemer. Det er ufattelig vondt å tenke på at den lidelse som disse unge vil gjennomgå, kunne vært mer beskjeden hvis de hadde blitt opplært til å tro at de er født i Guds bilde. Det synes riktig også å betrakte dette fenomen som en fødselsvee. En annen helt ny studie fra USA viser at 54 % av såkalte "millennials" (født mellom 1981 og 1997) plages av angst, depresjon og frykt. Det er ikke bare kristne som opplever at vår tid er spesiell. Folk flest undrer seg over de store forandringer som skjer i ekspressfart.

Det mest alvorlige i vår tid er den bevisste krig som føres mot den vestlige sivilisasjon og mot kristen tro. Vår sivilisasjon er bygd på judeo-kristne verdier. Både Antonio Gramsci og Georgy Lukacs så den vestlige sivilisasjon som det største hinder for å skape et nytt samfunn bygd på marxisme, naturalisme og ateisme. Deres tanker lever fortsatt, og har med tiden blitt dominerende i amerikansk akademia. Det har ført til at USA i dag er delt i to, med mot-setninger som er så store at de ødelegger selv familieband. Venstresiden under Bidens ledelse synes å være fast besluttet på å omforme USA til et sekulært samfunn styrt av en elite med all makt. Disse krefter synes å ha som målsetning å innføre et autoritært styresett hvor bare det politisk korrekte skal gjelde.

Bestill Bibelsk Tro
for 2022 og få
nr 5 og 6 for 2021

Det er flere amerikanske kirkeledere som sier at kun en kristen vekkelse kan redde USA i den nåværende situasjon. Uteblir en vekkelse, vil USA slik vi kjenner det, gå i oppløsning, frykter de. Politikk vil ikke klare å løse de store motsetninger som karakteriserer dagens USA. Det er en åndelig kamp som bare kan vinnes med åndelige midler.

Jeg må også nevne vårt forhold til jødene og Israel. Det er mulig vi er det ikke-muslimske land som er verdensledende når det gjelder negativ politikk og negative holdninger overfor Israel. Selv Kirken lider av det samme. Bibelen er klar: Den som velsinger jødene, blir selv velsignet; den som forbanner dem, blir selv forbannet. Israel er Guds øyesten, sier Bibelen.

Som leder av Sikkerhetsrådet i FN, vil Norge arbeide for palestineres sak. Norge støtter altså dem som vil utslette Israel.

Den pågående kampen mot ekteskapet og far og mor vil nødvendigvis føre til lidelse og problemer. Den vestlige sivilisasjon har gitt oss de absolutt beste betingelser for gode og lykkelige liv, med familier bygd på nestekjærlighet, gudsfrykt og respekt for alle mennesker. Derfor fins det ingen naturlig forklaring på hvorfor den skal bekjempes. Jeg har kommet til at når man ikke finner en naturlig forklaring, så bør vi sannsynligvis søke en åndelig forklaring. Kampen mot familien og ekteskapet er ledd i en åndelig krig mot kristen tro og kristne normer for liv og atferd. Jeg tror faktisk at det dekkende ordet her er hat. Man hater kristendommen og alt den står for. Det moderne mennesket vil bestemme selv hvordan det vil leve, og er sterk motstander av kristen etikk. Det er helt uforståelig at selv våre folkevalgte ikke forstår at familien er den viktigste institusjon i et hvert samfunn. Gode familier er selve grunnlaget for gode liv.

Norge har nå godtatt homofili og likekjønnet ekteskap. Romerbrevets første kapitel sier at det utløser Guds vrede. Når nasjoner lever på samme måte som Sodoma og Gomorra, fører det til at Gud blir vred. Jeg tror aldri at jeg har hørt at det har blitt forkynt. Men

så alvorlig er det. Det blir dobbelt alvorlig siden Bispekollegiet neppe deler dette syn. Hvis Bibelens Gud er universets herre, og Bibelen hans ord, så kan det få meget alvorlige konsekvenser hvis vi tror at vi kan gjøre akkurat det vi har lyst til. Når nasjoner, slik som Norge, handler i strid med dette klare bud, så vil Guds vrede gå ut over nasjonen. Norge har nok i lang tid hatt Guds velsignelse, men neppe nå lenger. Dette kapitel i Bibelen sier også en alvorlig ting til: Slik synd fører til at mennesket får et sinn som ikke duger. Et udugelig sinn forstår ikke at det er forskjell på jente og gutt, og kan mene at det er et stort antall kjønn, og kan få mennesker til å mene at de er født i feil kropp. Et udugelig sinn har liten evne til å gjøre kloke valg, og kan ikke skjelne mellom løgn og sannhet, rett og galt. Et udugelig sinn vil være lett å manipulere.

Jesus lurer på om han finner troen på jorden når han kommer tilbake. Det betyr at meget sterk motstand mot kristen tro vil prege denne tiden, og føre til et stort frafall fra troen. Derfor er det vesentlig at kristenheten forbereder seg for vanskelige tider, og spesielt utrunder sin ungdom. Hver menighet har plikt til å utruste sine medlemmer. De må være forberedt på å møte stor motstand. Vi blir minnet om den pågående rettssaken mot Pälvi Räsänen i Finland. Alle kristne bør tenke gjennom hva det kan bety og også koste å velge den smale vei. Vår kultur er preget av politisk korrekthet, cancel kultur, multikulturalisme og andre ismer som alle har det til felles at utsagn som går mot den vedtatte sannhet, kan få alvorlige konsekvenser. Vår tid tåler ikke avvikende meninger. Straffen for ikke å uttrykke seg korrekt, kan bli veldig høy. Det er mange som har mistet sin jobb og livsinntekt for å hevde noe som for kort tid siden var ansett som sant. Det fører til at vi kan tvinges til å mene noe som er galt. Det tryggeste blir å være taus, å tie. Da gjelder ikke tale- og ytringsfrihet lenger. Samfunnet blir autoritært. Når Gud er avskrevet, er det ingen grenser for menneskelig ondskap sa Dostojevskij. Når Gud er borte fins

ingen basis for sannhet og moral. Da vil alt dreie seg om makt. Hvis vi ser oss omkring, vil vi oppdage at slik er det i ferd med å bli. Et ønske om personlig makt er det stikk motsatte av et kristent sinnelag. En kristen har overlatt makten til Herren selv, Jesus Kristus. En kristen har denne bønn: Skje din vilje.

Erna Solberg sa at hun var statsminister for alle som bodde i Norge. Om man hadde bodd her 14 dager eller 140 år var det samme. Hun hadde globalistiske sympatier. De som var uenig med henne, kalte hun sammensuriet. Verdens økonomiske forum arbeider for "The great reset", en ny verdensorden i samarbeid med FNs program "Agenda 2030". Den ultimate målsetning er en verdensregjering. Klaus Schwab har et eget forum for å utdanne verdens ledere. Jeg føler at jeg er skeptisk til om de vil gjøre verden til et bedre sted. Jeg kan ikke se at statsminister Justin Trudeau har løftet Canada.

Jeg må ta med et forhold til, selv om jeg da mener noe som er politisk ukorrekt, nemlig Innvandring og befolkningsutskifting. Jeg er ikke motstander av at vi tar mot flyktninger som flykter fra forhold som er uforenlige med

personlig frihet. Men jeg ønsker å si tydelig fra at jeg er redd for Islam. Jeg elsker muslimer, men frykter Islam. Islam skaper meget store problemer i flere land i Vesten. Sverige sliter alvorlig på grunn av Islam, likeledes Frankrike, Tyskland og England. En stor andel muslimer i Norge vil uunngåelig føre til alvorlige problemer i fremtiden. Det er uforståelig at ikke våre fremste politikere innser dette. Det er imidlertid en stilltiende overenskomst at negative sider ved Islam ikke skal omtales. Tyskland har nettopp vedtatt at det kan lyde bønnerop fra moskeer hver fredag. Da varer det ikke lenge før det samme skjer her. Igjen får jeg assosiasjoner til et Bibelord som sier at Herren blinder de vantros øyne (Joh 12,40), som kombinert med et udugelig sinn kan føre til mye galskap. Islam er et autoritært styresett som har verdensherredømme som sitt klare mål. Islam er uforenlig med demokrati og vestlige verdier. Nesten all terror utføres av radikale muslimer, kalt islamister.

(Fra Dagen 02.02.2022 med tillatelse av forfatteren) □

Nåde og ansvar

AV NILS DYBDAL-HOLTHE

Dette er to ord som høyrer saman. Gjer dei ikkje det, vil det få alvorlege fylgjer. Det kan føra til fråfall og hindra Guds rike på jord på ulik vis. Folk vil få eit feilaktig inntrykk av kva kristendom er, og kan til og med føra til avsky for kristen tru og liv.

Nåde.

Nåde er eit stort og viktig ord. Det tyder gratis. Me får noko for ingen ting, og me skal ikkje gjera noko sjølv. Alt er Guds verk i Kristus. Som kristen er det slik: Me fekk frelse frå Gud utan å gjera noko- for me kunne ikkje

gjera noko. Han tilgav oss alle synder, tok bort skuldbrevet og gav oss eit heilt nytt liv – også det var gratis. Me fekk barnekår og rett til ein palls i himmelriket. Det var uendeleg stort, og eg veit ikkje om me kan forstå det heilt og fullt her på jord. Men me syng med stort frimod: "Nåde at han fant meg, kjærlyghet som vant meg, nåde at han bar meg til sin fold."

– I himmelen skal me få takka av hjarta: Tenk eg fekk lov å koma hit-og sleppa fortapinga.

Og: ansvar.

Det er eit anna viktig ord ord i kristenliv og tru.

Gløymer me det, vil livet og vitnemålet vårt missa sin verdi og kan til og med gjera skade.

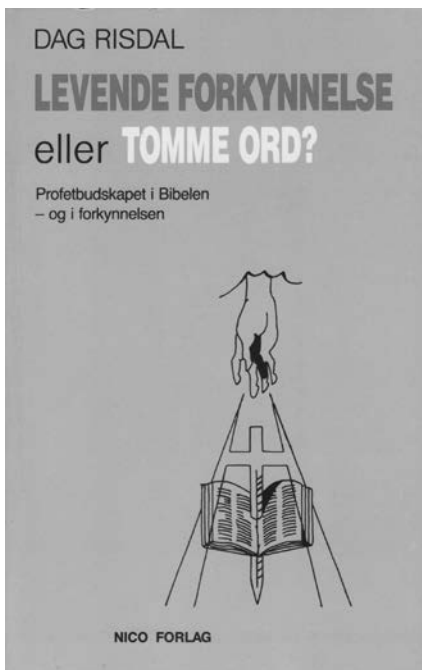
Ansvar tyder her at kvardagslivet er prega av truslivet. Det er å leva eit sant og rett liv som menneske – i lys av Guds ord. Her kan me i fyrste omgang tenkja på dei ti boda, og sjå dei i lys av kjærleiksbodet. Det handlar faktisk om moral: Korleis lever eg i kvardagen? Og det kan me sjå i lys av Guds nåde: Eg får lov å leva rett etter Guds plan.

I praksis tyder det m.a.: Ein kristen trur på Gud i himmelen, han ærar og brukar Guds namn rett, han respekterer kviledagen og er

glad i foreldra sine, Han drep ikkje nokon og held ekteskapet heilagt og bryt det ikkje. Han stel ikkje frå nokon og lyg ikkje, men talar sant og trår heller ikkje etter det som høyrer andre til. Og slik kan han leva av di han har fått alt av Gud, også ein ny kjærleik til alle menneske. Og ein slik kjærleik kan også gleda seg over at andre har det godt – ja, betre enn han sjølv.

Me har altså ansvar for livet vårt og for andre menneske. I lys av Guds nåde, blir det også nåde at eg får leva rett. Eg klarer det ikkje i eiga kraft. Eg må heile tida leva nær min Gud. Og når det ikkje lukkast, får eg altså koma på ny og be om tilgjeving for synder og feil-og hjelp til livet vidare. Då blir det meir slik det var for Paulus: Han fekk høyra ein dag: Min nåde er nok åt deg. Og han skreiv til ein kristenflokk: De er frelste av nåde ved tru – det er ikkje av dykk sjøve. Ef. 2,8; Ap.gj. 12,9. Og Peter skreiv: 2.Pet. 3, 17.m.fl.

Både ordet om nåde og om vårt ansvar fører oss inn i ransaking: Har eg det slik? –I 1934 skreiv lærar Emilie Bowim songen: Få komme på ny, det er hva jeg trenger ved kveld og ved gry. Då var ho 70 år. Ho miste foreldra som liten, og mannen døydde tidleg. Men ho hadde eit lyst sinn og glede gjennom livet. Likevel visste ho: Jeg må få komme på ny. Og ho sluttar songen slik: Takk at det ved korset er tilflukt og ly. –Slik blir vegen for oss alle som trur på Jesus. □

Bok:

”Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Lammet som ble slaktet er de kristnes eneste håp

AV CARL OLOF ROSENIUS

”Jeg ville ikke vite noe blant dere uten Jesus Kristus og ham korsfestet.” (1 Kor 2,2).

Du spør: Har Den Hellige Skrift gitt noe sikkert kjennetegn på Kristi rike? Noe som gjør at den “rette Guds nåde”, den eneste sanne åndelighet, kan skilles fra alle falske veier.

Kunne du tenkt deg at Gud ikke skulle ha gitt oss noe slikt kjennetegn? Han som på forhånd så alle de forskjellige meningene og oppfatningene som ville oppstå, om hva som er kristendom, hva som er hovedsaken og selve hemmeligheten. Jo, Gud være lovet! Sikre kjennetegn finnes virkelig, både tydelig og klart nok markert.

De som allerede er kommet til sannheten og har fått øyne å se med, de finner dette over alt i Skriften. De ser at det er ett eneste forhold alt avhenger av. De ser at det klare kjennetegnet, hemmeligheten og kjernen i all sann kristendom, er at Kristus, Kristus er blitt hjertets ett og alt.

De kan av hjertet si som Paulus: *“Alt det som var en vinning for meg, det regner jeg som tap, mot det uendelige store i å kjenne min Herre Kristus. Jeg døde, men Kristus lever i meg. For det livet som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i Guds Sønnns tro. Jeg ville ikke vite noe uten Jesus Kristus og ham korsfestet”.*

De ser det helt konkret slått fast med slike ord: *“Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. For dette livet er i Guds Sønn”.*

Dette ser altså det levende Guds barnet over alt i Skriften. Det vi taler om her er altså ikke noe nytt for dem. Men for mange av disse er det likevel en hjertets lyst å se og høre det om og om igjen. Ikke bare fordi dette er kristendommens hemmelighet og klare kjennetegn. Men også fordi Herrens Ånd taler det samme budskapet som et tegn de kan prøve seg på, om de “kjenner

seg igjen” i dette glade budskapet. Det er til alvorlig selvprøvelse og korrigerende for alle som vil høre.

I Åpenbaringsbokens fjortende kapittel leser vi om den nye sangen som den store skaren på Sions berg sang for Lammet som stod midt iblant dem. Og legg nå nøye merke til disse ordene: *“Og ingen kunne lære den sangen, uten de ett hundre og førtifire tusen som er frikjøpt fra jorden”.* Her kan alle se at Herrens Ånd vil markere denne sangen som et kjennetegn på Sions folk (Guds gjenfødte folk på jorden).

Men hva var så innholdet i denne sangen? Hva var det som ingen kunne lære, uten de som var frikjøpt fra jorden? Johannes sier (Åp 5,9) de synger for Lammet: *“Du ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med ditt blod”.* De synger om det Lammet har utrettet, og om vår gjenløsning i Lammets blod!

Ja, ville kanskje noen si: “det kan vel hvem som helst synge om! Og det er jo noe vi vet, at dette er det største både i himmelen og på jord”. Men stopp nå opp! Tenk nå litt over hva Den Hellige Skrift egentlig mener, når den sier at de synger dette, og bare dette! Og at ingen kunne lære den sangen, uten de som var frikjøpt fra jorden.

For her er det altså ikke bare spørsmål om å vite dette, eller bare erkjenne at dette er rett, og synge det med munnen. Skriften lærer oss ikke skuespillerkunster! Og den som ikke bevisst vil bedra seg selv, må legge nøye merke til hva det er Skriften mener!

La oss da gå dypere inn i hva som ligger i dette at de i denne herlige sangen bare sang om det Lammet hadde utrettet, og ikke om alle andre Guds velgjerninger. Det er helt sikkert at denne frelste skaren på Sions berg, mer enn noen

andre kjente til og var takknemlige for alle Guds velgjerninger. For selve skapelsen så vel som for Guds daglige ledelse. Og ikke minst kjente de Den Hellige Ånds dyrebare gaver og herlige verk i menneskehjertene.

Hva kan det da bety at de i denne sangen utelukkende synger for å opphøye Lammet og Lammets soningsverk: Du ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med ditt blod - ?

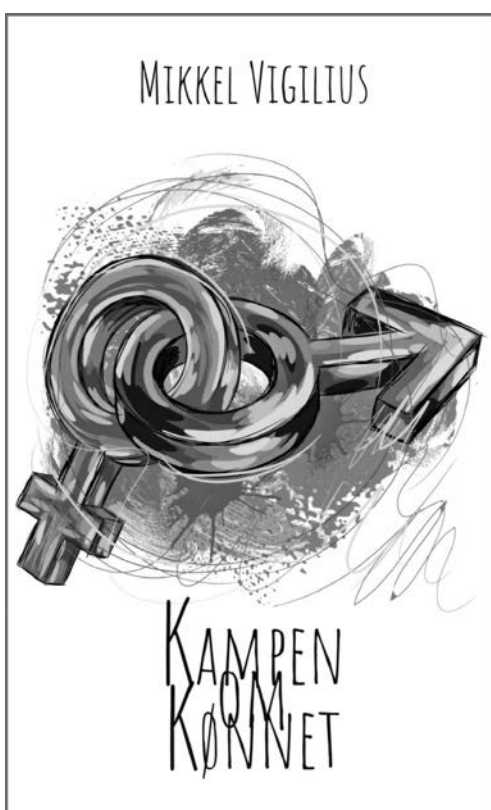
Jo, det betyr akkurat det samme som Paulus mente da han sa at han ikke ville vite noe annet (blant dem) enn Jesus Kristus og ham korsfestet! Det betyr at dette, og bare dette, er hjertets trøst, glede, skatt og det vi har å rose oss av. Det betyr at Lammets soningsoffer er det eneste hjertets tro hviler på, hungrer og tørster etter. Som er dets håp og tilfredsstillelse.

Og det er jo akkurat dette hele Skriften holder

fram som kjennetegn for den rette tro og åndelighet. Dette at vi ikke skal ha vår trøst i noe som finnes hos oss. Ikke en gang i selve Den Hellige Ånds verk i oss. Ikke en gang vår tro. Og ennå mindre i noen av troens frukter, som kjærlighet eller guds frykt. Men bare i Kristi legemes offer. Som Herren selv sier: *Mitt kjød er den rette mat, og mitt blod er den rette drikke.*

Så er da dette kjennetegnet på de rette kristne; at Lammet som ble slaktet er deres eneste trøst. At ikke noe annet i hjertet deres kommer opp mot dette. At verken noe av det de gjør, eller det de opplever av Den Hellige Ånds verk i seg, – så godt og herlig alt sammen i seg selv er – , noen gang kan bli deres trøst. Bare *Lammet som ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med sitt blod.*

(Fra "Husandaktsboken", 16. jan. Lunde forlag) □

"Til mann og kvinne skapte ham dem."
(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgersk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

Samtiden vil ha en annen Kristus enn den korsfestede og gjenoppståtte

AV KJELL SKARTVEIT

“Men Maria sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven. 12 Da fikk hun se to hvitklede engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. 13 ”Hvorfor gråter du, kvinne?” spurte de. Hun svarte: ”De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.“ 14 I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønte ikke at det var han. 15 ”Hvorfor gråter du, kvinne?” spør Jesus. ”Hvem leter du etter?” Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: ”Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.“ 16 ”Maria“, sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: ”Rabbuni“ – det betyr mester. 17 Jesus sier til henne: ”Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine brødre og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud. 18 Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: ”Jeg har sett Herren! Og hun fortalte hva han hadde sagt til henne.” (Joh 20,11-18)

Vi har fått en vennligere religion, skrev professor emeritus i religionssosiologi Pål Repstad i en stor artikkel i Klassekampen onsdagen før Skjærtorsdag. Han peker på at gjennom mange tiår har det religiøse livet blitt mer liberalt og mindre autoritært, at kristendommens Gud har blitt mindre allmektig og kristendommen dermed en vennligere religion

Det er noe uforståelig med dagens kristendomsdebatt. Man nekter å gå til utgangspunktet, Jesus Kristus på korset, den tomme graven, og stille spørsmålet: Hvorfor var det nødvendig?

For hvorfor skulle Gud ofre seg selv dersom det ikke var nødvendig? Kunne han ikke bare bli mer vennlig? Det er nemlig hva dagens kristendomskritikere egentlig sier. De ser ikke at ønsket om en vennligere religion og en mindre allmektig gud i realiteten fører til det stikk motsatte: En amoralsk guddom som også tåler vår synd. En gud som derfor ikke trenger å ofre seg i vårt sted, eller betale seg selv som løsepenger til djevelen for menneskeheten. En

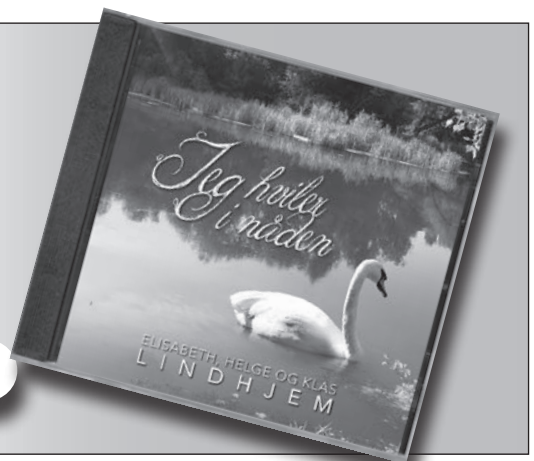
CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

gud så allmektig at han ikke er bundet av noe.

Kristendommens Gud er hellig, dvs. han ikke tåler synd. Han er sannheten, hvilket innebærer at han er begrenset av sin egen hellighet. Han kan ikke lyve eller endre sin natur. Han er den ultimate godhet som på grunn av sin natur ikke kan tillate seg å kompromittere sin egen standard. Han kan derfor ikke bli mer kjærlig eller mer vennlig.

Guds ønske om en kjærlighetsrelasjon til mennesket overgår alt det historien har å by på. Men for at det skulle bli mulig, måtte han ofre seg selv. Det var ikke slik at Gud krevde et menneskeoffer. Før jorden ble til, visste han at han måtte ofre seg selv for å muliggjøre den relasjonen han ønsket. Han forutså fallet, i sin kjærlighet måtte han gi mennesket frihet til å falle, men også en mulighet til fritt å erkjenne sitt behov for frelse og velge ham. Han kjenner skapningens natur, han vet vi er svake, men allikevel elsker han oss mer enn noe annet, og i sin hellige allmakt må han se seg selv i oss for å frelse oss.

Derfor ble Gud selv mennesket og ga seg selv for oss, døde, fór ned til dødsriket og stod opp igjen den tredje dag. Han knuste dødens makt over mennesket. Det var det eneste han kunne gjøre dersom han skulle frelse oss. En hellig Gud er nødt til å handle i tråd med sin natur. Noen vil si at det gjør ham mindre

allmektig, andre vil forstå at det er dette som er kristendommens kjerne: Det hellige som i sin kjærlighet er nødt til å kreve det fullkomne, og som er ofrer seg selv ettersom mennesket aldri vil bli i stand til å oppnå den fullkommenheten Gud må kreve. Det er derfor kun i den oppståtte Jesus Kristus mennesket kan leve et evig liv med Gud. Men han krever oss fullt og helt, det er ikke slik han i vennlighet kan godta avvik.

Men Guds natur er blitt problematisk for det moderne mennesket. Vi vil selv bestemme hva som er godt, hva som Gud bør akseptere. Men da bør vi også være klar over at dette får konsekvenser: Vi begynner nemlig å tilbe en annen gud enn han som ofret seg selv for oss, og ber ham invitere helvetes ondskap inn i himmelen, alt fordi vi ønsker oss en vennlig gud.

En oppstått Kristus kommer ikke med et budskap om en vennlig og liberal religion, men inviterer til et møte med det hellige. Det var da også derfor menneskets møte med ham forandret verden og som gir løfte om et evig liv med Gud selv, Jesu Far og dermed også vår Far.

God påske! (04.04.2021) □

”Normløst”

”Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Kr 350 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

Bibelens avsluttende samtale og innbydelse

[Åp 22, 16-21]

AV HENRIC STAXÅNG

1. Bibelens avsluttende samtale mellom Jesus og forsamlingen

I Åpenbaringsbokens avslutning (22, 7, 12) sier Jesus: *"Se, jeg kommer snart!"* En hilsen fra Jesus i himmelen til forsamlingen på jorden. Denne Jesu avsluttende hilsen er Hans kjærlighetserklæring til sin brud; forsamlingen på jorden. Forsamlingen svarar: *"Kom!"* (v. 17), *"Amen, ja kom, Herre Jesus!"* (v. 20). En kjærlighetens samtale mellom himmel og jord, mellom Jesus og forsamlingen. Et uttrykk for deres gjensidige kjærlighet til hverandre og lengsel etter hverandre.

Hvem kan svare Jesus slik: *"Amen, ja kom, Herre Jesus!"*? Jo, bruden, altså forsamlingen – de som har Den Hellige Ånd. De har for sine synders skyld begynt å spørre etter nåde og fred med Gud, og de har gjennom troen fått *"Guds Sønnns Ånd, som roper: Abba, Far!"*. Gal 4, 6. De som har Guds Sønnns Ånd har fått sine synder forlatt, ikke for sin egen forbedrings skyld, men kun

av nåde for Guds Sønnns dyrt utgytte blods skyld.

Tenk at Jesus vil ha med deg å gjøre, til tross for at ditt liv har vært en lang kjede av synder. At du også i dag, til tross for gårdagens nederlag i kampen mot synden, får ny nåde hos Jesus, det er stort. Det er nettopp dette nådens evangelium - med det rensende og frelsende Guds Sønnns blod som kraftkilde – som gjør noe med ditt hjerte. Syndefordervet finns forsatt, men Jesus, din sjels brudgom, blir uunværlig for deg.

En del av deg er allerede i himmelen, for Jesus og du er ett gjennom troen, du som bare hos Ham søker ro for din sjel. Du har nå din plass på Faderns høyre side i himmelen, for apostelen Paulus sier om Guds forsamling på jorden: *"Han oppvakte oss med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus,"* Ef 2,6. Der i himmelen har du din rettferdighet og din trygghet - ikke i deg selv.

Jesus, din sjels brudgom, lengter etter å

"DA GUD GREP INN"

"18 personer forteller sine vitnesbyrd"

En bok av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

få dele evighetens glede med deg, du kjøpte brud, som ikke forakter Hans forsoningsblod. Ikke underlig at Jesus i Bibelens avslutning sier: *"Se, jeg kommer snart!"* Ikke underlig at forsamlingen svarer: *"Amen, ja kom, Herre Jesus!"*

2. Jesu avsluttende innbydelse

I Åpenbaringsbokens siste kapittel har vi den avsluttende innbydelse: *"Og den som tørster, han får komme! Og den som vil, han får ta livets vann uforskyldt!"* (kap 22,17). Til hvem får du komme, du som tørster? Jo, til Jesus. Han er kilden med det levende vannet.

Men det kan være så vanskelig å ta i mot denne innbydelsen. Djevelen vil ikke at du skal komme til Jesus og ta imot Ham, Hans Ånd og Hans nåde og smake livets vann. Djevelen kan for eksempel si: *"Du har for grove synder på din samvittighet."* Eller: *"Du sliter med den og den synden som du ikke får bukt med. Du kan ikke komme nå når du er i en slik tilstand."* Eller: *"Din anger over synden er ikke dyp nok."* Slik holder djevelen sjeler bundet, så de ikke frimodig våger å komme til Jesus og drikke av nådens kilde. Men det er Herrens ord som gjelder og i Hans innbydelse står det: *"For intet."* Altså av nåde. Denne innbydelsen "for intet" gjelder så lenge nådetiden varer. Dine syndeminner kan være så vanskelige og kompliserte som helst – før eller etter din omvendelse – innbydelsen står fremdeles ved lag: *"Og den som tørster, han får komme! Og den som vil, han får ta livets vann uforskyldt!."*

Din anger er ikke så dyp som du ønsker, men innbydelsen står fremdeles ved lag: *"For intet."* Har Guds Ånd fått vekke en tørst etter Jesus og Hans nåde i deg, og ikke noe hos deg selv kan gi deg fred, da har du den anger, omvendelse og tro som Bibelen taler om. Selv om tørsten etter Jesus er svak og din tro er som en rykende veke, så når den svakeste påkalling - *"Herre Jesus, Guds Sønn, forbarm Deg over meg"* - inn i himmelen. Din synd er forlatt, helt forlatt i Jesu navn. *"For du, Herre, er god og*

tilgir gjerne. Du er rik på miskunn mot alle dem som påkaller deg." Sal 86, 5.

Jesus, som er Det Gamle og Nye testaments Herre, sier: *"Du har bare trettet meg med dine synder, og voldt meg møye med dine misgjerninger. Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu."* Jes 43, 24-25.

Frimodig får du komme til Herren. Ja, frimodig får du nå ha din plass sammen med øverstepresten Jesus, inne i det aller helligste, inne i helligdommen, altså inne i selve himmelen. Hvorfor? For din anger og omvendelses skyld? Nei! Hvorfor? Svaret er: *"vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen"*. Heb 10, 19. Kom i hu at Gud ser sin Sønnns forsoningsblod, prisen som det kostet å kjøpe oss fri fra syndens uhørte skyld. Jesu blod roper ikke om hevn, men om nåde. Gud er forsonet. Derfor får du frimodig komme og nå i ånden være hos Jesus i den himmelske verden, i tilbedelse, i bønn og i lovprisning av Hans navn.

Også dine hverdagslige bekymringer og byrder får du nevne for Herren, ja til og med kaste på Herren. Løfteordet sier: *"Kast på Herren det som tynger deg, han skal holde deg oppe."* Sal 55, 23.

Denne andakten er spesielt rettet til deg, trette evighetsvandrere, som er redd for å gå i forbund med synden og verden, men som kjenner deg så åndlig tørr og elendig og som fristes til å bare se på deg selv. Se på Jesus! Se på Guds ords løfter!

Du får ha åpen kontakt med Herren i bønn og be om hjelp i kampen mot synden. Hver dag får du tale med Herren om dine synder som du blir minnet om, også dine indre tanke-synder som du blir minnet om. Bli stille innfor et løfteord, for eksempel *"Jesu, hans Sønnns blod renser oss fra all synd"*, 1 Joh 1,7, eller Jesu ord *"Og den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut."*, Joh 6,37, eller et annet løfteord. Luther betoner at troen er å holde fast på løftene.

Takk Herren som har kjøpt deg fri på

korset og som er oppstanden. Han er din rettferdighet innfor Gud. "Han fullgjorde, vad vi borde, och blev vår rättfärdighet." (Utdrag fra den svenske sangen "Upp min tunga, att lovsjunga"). I evangeliet om Jesu navn og Hans dyrt utgytte blod, ligger en frelsende, helliggjørende og bevarende kraft. En av de eldste i Åpenbaringsboken taler om hvem som har blitt bevart og har nådd inn i himmelen: "Dette er de som kommer ut av den store trengsel, og de har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor er de for Guds trone." Åp 7, 14-15.

Denne renselsen i Jesu blod, skjer ikke bare ved den første omvendelsen, men hver dag. Det er disse som blir bevart. De behøver nådestolen Kristus.

Et menneske kan ikke kommanderes til å ta i mot nådens og blodets evangelium. Men Gud kan med sin Ånd vise at vi er reddningsløst fortapt på dommens dag om vi her i tiden har foraktet forsoningsblodet, selv om vi har levd et langt liv i bibeltroskap og fromhet (Se Heb 10, 29). Gud er hellig og hvem kan bestå framfor Ham? Det er takket være det at Jesus utgjøt sitt blod på korset for våre synder - for å forsone oss med Gud - at det finnes nåde og frelse for oss. "Og uten at blod blir utgytt, blir ikke synd tilgitt." Heb 9,22. Lammets blod er den røde tråden gjennom hele Det Gamle og Nye testamentet, og det er lovsangsemnet i himmelen.

Glem ikke stillheten ved Bibelen i

ditt daglige liv og møtet med Herren i gudstjenesten (om du har helse og tilgang til ikke-villfarende forkynnelse). Glem ikke bønnesamtalen med din himmelske Brudgom. Om du drives av Guds Hellige Ånd, da vet du at det er livsviktig at kontakten mellom deg og Herren opprettholdes hver dag, at du ikke bortprioriterer stillheten med Herren. "Men ett er nødvendig. Sv.; Allenast ett är nödvändigt", sier din Herre. Luk 10,42.

Vi slutter med noen vers fra Lina Sandels bønnesang som viser hvordan vi i vår gudstro ikke kan gå forbi vår sjels Brudgom og Frelser:

"Se ej på mig, se ej på mig, Se på din Son, o Gud! Se på Hans sår, och se mig an i Hans försoningsskrud! Ty om du ser mig utom den, så finns ej hopp för mig. Då kan jag ej bestå en dag, ett ögonblick för dig.

Ack nej, se bort, se bort från mig, och se på Honom blott, uti vars död och dyra blod du full betalning fått. Han är nu min rättfärdighet, min helighet, mitt allt, Ty allt Han gottgjort har för mig, Ja, mer än tusenfalt." □

CD

"Jesu kjærlighet"
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

Davids siste ord

AV GÖRAN HOLMGREN

“Dette er Davids siste ord: Så sier David, Isaïss sønn, så sier mannen som høyt var satt, Jakobs Guds salvede og Israels liflige sanger: 2) Herrens Ånd taler gjennom meg, og hans ord er på min tunge. 3) Israels Gud har talt, til meg har Israels Klippe sagt: Det skal være en hersker over menneskene, en rettferdig, en hersker i guds frykt. 4) Han skal være lik morgenens lys når solen går opp, en morgen uten skyer, når gresset spirer fram av jorden ved solskinn og ved regn. 5) For har ikke mitt hus det slik med Gud? En evig pakt har han jo gjort med meg, ordnet i alle deler og trygget, all min frelse og alt godt – skulle han ikke la det gro fram? 6) Men de onde, de er alle sammen lik torner som ryddes bort, som folk ikke tar i med hånden. 7) Den som vil nærme seg dem, må væpne seg med jern og spydskrift, og så brennes de opp med ild der hvor de står” (2Sam 23,1-7).

Her møter vi Davids siste ord. Hans testamente. Man pleier jo ofte å være oppmerksom på et menneskes siste ord. Men her er det ikke bare et vanlig menneskes ord. Det er nemlig Guds ord, som gir oss en profeti om den kommende Frelseren. Det handler altså ikke så mye om David selv, men mer om Davidssønnen, Messias, og hans frelsesverk. Det er Guds Ånds inspirerte ord med et merkelig og mektig budskap om Jesus

Innledende presentasjon

Vers 1: *“Dette er Davids siste ord: Så sier David, Isaïss sønn, så sier mannen som høyt var satt, Jakobs Guds salvede og Israels liflige sanger”.*

Først kommer presentasjonen. Hvem var David? Han var Isaïss yngste sønn. I 1 Sam. 16 får vi et inntrykk av at man ikke regnet så mye med den unge David. Når Samuel skulle salve en konge som etterfølger etter Saul (som forkastet Gud), kom sju av Isaïss åtte sønner

fram, en etter en. Den eldste først og videre nedover i alder. Men ingen av disse hadde Gud utvalgt. Ingen hadde regnet med David. Han var ikke en gang på plass. Han vocket fårene. Samuel befalte da at han skulle hentes. Herren åpenbarte for Samuel at det var David som skulle salves til konge. Den minste av Isaïss sønner, han var Guds utvalgte.

Dette gir oss noe å tenke på. Herren velger sine tjenere på sitt vis. I Guds rike skal det ikke gå til på samme måte som i de fleste verdslige sammenhenger. På arbeidsmarkedet i dag kan den som søker et arbeid kalles inn til et ansettelsesintervju. Da skal man tale for seg og framstille alle positive sider hos seg selv. Det gjelder å vise hva man er god for.

Guds orden er helt motsatt. Han søker etter de små, hjelpeløse mennesker, som er totalt avhengige av ham, av hans ressurser, av hans kraft.

David holdt seg ikke framme. Han forsøkte ikke å vise fram sine kvalifikasjoner. Nei, man måtte hente ham fra fårehjorden. Slik henter Gud ofte sine utvalgte redskap der man minst venter det.

“Så sier mannen som høyt var satt”. Han opphøyde ikke seg selv. Det var Gud som avsatte Saul og opphøyet David etter prinsippene som angis i Luk 1,52: *“Han støtte mektige ned av deres troner og opphøyet de små”.*

“Israels liflige sanger”. Det er med tanke på alle herlige salmer David har fått gi oss, at han betegnes på denne måten.

Vers 2-3a: *“Herrens Ånd taler gjennom meg, og hans ord er på min tunge. Israels Gud har talt, til meg har Israels Klippe sagt”.*

Legg merke til hvordan David uttrykker seg her: *“Herrens Ånd taler gjennom meg”.* Dette innebærer at Den Hellige Ånd brukte David og de andre bibelske forfattere til å gi oss Bibelen. Bibelen er en hellig skrift. Den er Åndens ord

til oss. *“Hans ord er på min tunge”*. Må Gud gi oss den rette aktelsen for Bibelen, himmelens budskap til oss. Våre åndelige fedre brukte et uttrykk som vi trenger å besinne oss på også i vår tid: *“På kne for Bibelen!”*

Den treenige Gud

Davids uttrykk i sine siste ord minner oss om at Gud er den treenige Gud. Vi tror, ut fra Guds ord, på en Gud. Kristen tro er monoteistisk til forskjell fra polyteistiske religioner der man tror på flere guder. Bibelens Gud er en, ett vesen. *“Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én”* (5M 6,4). Men denne ene Gud åpenbarer seg som Faderen, Sønnen og Ånden. Tre personer i en guddom. Dette overgår vår forstand. Men en kristen bøyer seg for Guds ord.

Luther sier: *“Her støter Guds dårskap og verdens klokskap sammen med hverandre. Derfor skal man ikke diskutere om hvordan det kan være slik at Gud – Fader, Sønn og hellig Ånd – er en eneste Gud, for dette er ubegripelig. Man må la seg nøye med dette, at Gud taler og vitner slik om seg selv i sitt ord”*.

Ole Hallesby nevner et sted: *“Jo eldre jeg blir, desto oftere takker jeg Gud for at han er ubegripelig”*. Ja, takk og lov, at Gud er mye, mye større enn våre små hjerner kan begripe.

Selve ordet treenig eller treenighet finnes ikke i Bibelen. Men saken finnes på mange ulike plasser. For eksempel Jesu ord i misjonsbefalingen: *“Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn”* (Matt 28,19). Her i 2 Sam 23 taler David om Herrens Ånd (Ånden), Israels Gud (Faderen) og Israels Klippe (Sønnen).

Profetien om Messias

Så kommer selve budskapet i Davids siste ord, profetien om Messias: *“Det skal være en hersker over menneskene, en rettferdig, en hersker i gudsfrykt. Han skal være lik morgenens lys når solen går opp, en morgen uten skyer, når gresset spirer fram av jorden ved solskinn og ved regn”* (vers 3b-4). David vitner

om en konge som skal komme, en som er så mye større enn ham. Det handler om Messias. Hans velde strekker seg over hele jorden. Hans rike er Guds rike som angår alle mennesker. Han vil at alle skal bli frelst.

Jesus er den som regjerer i rettferdighet. Han er den rettferdige framfor alle andre. Ja, den eneste, den fullkomne. Og han gjør den som tror på ham rettferdig gjennom en tilregnet rettferdighet. Den som tar sin tilflukt til Jesus tilregnes hans rettferdighet. Midt i synd, brist og ufullkommenhet kan den som tror på Jesus synges: *“Nåmn mig Jesus, han är livet, han är min rättfärdighet. Han sitt liv för mig har givit, mig förvärvat salighet”*.

Det profetiske ordet om Jesus – om hans rettferdighet, som blir vår rettferdighet – finnes også for eksempel i Jer.23,5-6: *“Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil la det stå fram for David en rettferdig spire. Han skal regjere som konge og gå fram med visdom og gjøre rett og rettferdighet i landet. I hans dager skal Juda bli frelst, og Israel bo trygt. Dette er det navn som han skal kalles med: Herren, vår rettferdighet”*.

Jesu ankomst og verk beskrives i vers 4 profetisk, og samtidig så poetisk vakkert: *“Han skal være lik morgenens lys når solen går opp, en morgen uten skyer, når gresset spirer fram av jorden ved solskinn og ved regn”*. Når Jesus kom grydde en morgen. Etter syndens tunge natt, som hvilte over menneskeslekten siden syndefallets dag, kom frelseren som er lik morgenens lys når solen går opp.

Sakarias tar fram dette i sin lovsang: *“... på grunn av vår Guds inderlige miskunnhet, som lot soloppgang fra det høye gjeste oss”* (Luk 1,78). Og profetien i Jes 9,2 oppfylles: *“Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys. De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle”*.

Men vi må huske bakgrunnen for å forstå det vidunderlige budskapet. Bakgrunnen er syndens mørke som hviler over hvert menneske fra syndefallets dag.

Det falne mennesket har kommet bort fra

Gud og gått vill. Det flakker omkring i åndelig mørke, uten evne til å finne den rette veien. Da kommer Jesus med lyset og viser veien. Han er redningen. *“Rettferdighetens sol som går opp med legedom under sine vinger”* (Mal 4,2). Det skjedde et under når Jesus ble født hit til jorden. I et salmevers beskrives det slik: “Du solars sol från Betlehem, hav tack och pris, för varje glimt från ljusets hem, och från ditt paradiset”. Solers sol fra Betlehem, det er Jesus selv, vår Frelser.

Solskinn etter regn

“Då grönskar jorden genom solsken efter regn”. Gjennom Jesus lar Gud noe nytt vokse fram. Vi nås av evangeliets livgivende og forvandlende budskap. Der dette tas imot grønnnes det. Livet bryter fram. Den danske bibelutleggeren Asscenfeldt-Hansen skriver:

“Det varme sollyset som stråler i sin fruktbringende glans etter regnet er et vakkert bilde på vår Herre Jesus Kristus. Denne solen går først opp i et menneskehjerte etter regnet. For bare da kan rettferdighetens sol gi legedom under sine vinger.

Der “bedrøvelsen etter Guds sinn” ikke først har vært i et menneskehjerte, kan nådens sol ikke bringe liv. Først må regnet falle. Solstrålene kan ikke gi liv der jorden er hard og tørr.

Men når tøværet er kommet i et menneskehjerte vil den kalde, tørre vantro vike for vekkelsens vår. Da vil hjertet smelte og ydmyke seg, og da kan livet bryte fram.

Da kan Jesussolen skape en paradishage i hjertet, og der kan Gud selv bo og vandre med sitt folk som i det første Paradis.

Ja, dette Davids profetiske framsyn får sin oppfyllelse hver gang troslivet med Jesus bryter fram i et synderhjerte. Sin siste, evige oppfyllelse får det når Jesussolen skal lyse ut over den nye jord. Der skal rettferdigheten bo, og det evige livs herlighet skal utfolde seg etter tåreregnet her i denne verdens jammerdal på denne gamle syndens jord” (Sitat slutt).

Kjære leser: Har det blitt en soloppgang i ditt liv? Bor Jesus, verdens lys, i ditt hjerte? Eller er det ingen plass til ham? Blir han trengt unna av alt det jordiske som nesten helt opptar tanker og sinn? Paulus minner oss i Kol 1,18 om hvilken plass Jesus skulle ha i våre liv: *“Han er opphavet, den førstefødte av de døde, for at han i alt skal være den fremste”* (Kol 1,18).

I vers 5 sier David: “For har ikke mitt hus det slik med Gud?” Lyset hadde kommet inn i Davids liv. Etter de mørke, tunge dagene når han ikke ville bekjenne sin synd, kom befrielsens stund: *“Jeg bekjente min synd for*

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

deg og skjulte ikke min skyld. Jeg sa: Jeg vil bekjenne mine misgjerninger for Herren! – Og du tok bort min syndeskyld” (Sal 32,5). Jesus fikk komme inn i hans hjertes hus med sitt lys, sin nåde og forlatelse.

I dag vil Jesus komme inn i ditt hjertes hus, om han ennå står utenfor. *“Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg” (Åp 3,20). Og når Jesus solens lys får lyse inn i ditt formørkede hjerte så merkes det. Guds kjærlighet utgytes i hjertet, og det preger livet. “Måtte de som elsker ham, være som solen når den går fram i sin kraft!” (Dom 5,31).*

David fortsetter å tale om Guds evige pakt. *“En evig pakt har han jo gjort med meg, ordnet i alle deler og trygget, all min frelse og alt godt – skulle han ikke la det gro fram?” Hvilket budskap! Tenk at din og min frelse hører sammen med en evig pakt. En nådepakt – for Jesu skyld. I alt ordnet og trygget. Alt det Jesus har gjort er trygt og sikkert. Det finnes ikke noe svakt punkt. For all min frelse, skulle han ikke la det gro fram? – gjennom rotskuddet Jesus Kristus. “Ettersom hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og gudsfrykt, ved kunnskapen om ham som har kalt oss ved sin egen herlighet og kraft” (2Pet 1,3).*

Torner og tistler under dommen

Avslutningen av Davids siste ord inneholder to alvorsfylte vers, som mange helst vil hoppe over. Men vi behøver så vel også disse bibelordene til vekkelse og advarsel. I vers 6-7 leser vi: *“Men de onde, de er alle sammen lik torner som ryddes bort, som folk ikke tar i med hånden. Den som vil nærme seg dem, må væpne seg med jern og spydskift, og så brennes de opp med ild der hvor de står”. De onde og uomvendte mennesker sammenliknes med torner. De stikker om man tar dem med bare hendene. Han må utruste seg med jern og spydskift for å håndtere disse. Dette er også til ettertanke for enhver kristen. Se til at du ikke blir åndelig skadet av verdens barn, av*

tornemenneskene! Torner og tistler handler om dem som er preget av syndefallets følger. De har ikke opplevd Guds nåde. Det har ikke blitt noen soloppgang i deres liv. Og skjer det ingen forandring nå i nådens tid, venter den evige ild. De må brennes opp med ild.

Peter Fjellstedt kommenterer: *“David ser i Guds Ånds lys, hvordan Guds rikes fiender til slutt skal bli forkastet, opprykket og bortkastet av herrens vingård, slik som torner og tistler som har vokset opp i løpet av sommeren når tiden er inne blir rykket opp og kastes bort, og siden ikke berøres med hender. Så skal til slutt alt fellesskap mellom Kristi rike og ormens sed opphøre”.*

Sammenfatning

Til sist sammenfatter Fjellstedt Davids testamente slik: *“Dette er Davids svanesang, en herlig svanesang, en profeti som ennå ikke er oppfylt i Kristi rike i alminnelighet, men som går i oppfyllelse på hver troende sjel, som seirende går ut av striden og inn i herligheten”.*

Davids siste ord, som den treenige Gud gav ham, er verd å tenke gjennom. Den gamle kongen ser med Guds Ånds profetiske blick inn i framtiden. Han ser Jesus som regjerer i rettferdighet og som er lik morgenens lys når solen står opp. Men også Frelserens dom over Guds rikes fiender – de som er som torner.

Må vi med Åndens hjelp få se inn i det profetiske ordet. Og framfor alt å ta imot, leve, og gledes over evangeliet om Jesus og hans verk. Det er bare evangeliet som er Guds kraft til frelse, for hver den som tror.

(Fra “Pietisten”) □

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

20 - 24. juli 2022

Motto: "Ha takk, o Jesus, for korsets smerte"

Talere: Dan Hessellund og Oddvar Dahl

Onsdag 20. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Hessellund taler. Dahl synger og avslutter møtet

Torsdag 21. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 11.00 Familiemøte. Dahl taler og synger

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Bibeltime. Hessellund: Fra Judas brev: "Strid for den tro som én gang for alle er blitt overgitt til de hellige."

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Dahl taler

Fredag 22. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Hessellund. Fra Judas brev.

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Hessellund. Tema: "Den åndelige tilstand i Danmark og Norge".
Dahl deltar

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Dahl taler.

Lørdag 23. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Hessellund. Fra Judas brev.

Kl 12.30 Middag

Kl 15.00 Tur

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Dahl taler.

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd. Dahl leder

Søndag 24 juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Nattverdmøte v/Natland

Kl 11.00 Møte. Hessellund taler. Dahl synger og avslutter møtet

Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2022: Døgnpriser: Voksne kr 630, ungdom 13-19 år kr 370, barn 5-12 år kr 210, Familie maks kr 2000. Loftsrom kr 540. For vask av rom betales kr 250. Campingvogn/bobil og telt kr 200 pr døgn. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 150

Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 140, middag kr 200 og kveldsmat kr 140.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 100, middag kr 150 og kveldsmat kr 100.

Barn 4-12 år: Frokost kr 70, middag kr 100 og kveldsmat kr 70.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt.

Info/påmelding:

Dagfinn Natland, tlf 52799807/95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til
Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2022.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2021.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som
følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Bartholomäus Ringwaldt (1532-1599)

Tysk forfatter, prest og salmedikter. Han var en av de viktigste salmedikerne i Tyskland på 1500-tallet

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Göran Holmgren

Født 1950 i Skellefteå, Sverige. Fjellhaug bibelskole 1970-71. Forkynnerlinjen 1972-74. Forkynner i Trøndelag krets av NLM 1974-75. Predikant i EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen) 1976-2000. Fra 2000 predikant i ELS (Evangelisk Luthersk Samling) i Västerbotten. Redaktør av "Pietisten".

Henric Staxäng

Født i Lund i Sverige i 1958. Prest i Den svenske kirke 1984-95. Fra 1996 pastor i Evangelisk Luthersk Samling (tidligere Lutherska Bibelstudiestiftelsen).

Jan Jensen

Født 1970 i København, Cand. mag. i historie. Uddannet regnskabsassistent 1993. Elev på Børkop Højskole 1995.

Merkonom i Markedsføring 1996. Kontorassistent i Dansk Luthersk Forlag 1996-98. Har arbeidet i regnskapsavdelingen i forskjellige private firma. Arbeider nå som butikassistent.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Kjell J. Tveter

Født i Skjeberg 1936. Cand.med ved Universitetet i Oslo 1961. Dr.med. samme sted 1970. Utdannelse som kirurg og urolog. Var professor i 23 år. Ett års opphold ved misjonssykehus i Kongo. Har studert universets og livets opprinnelse og livets-mangfold. Arbeidet med de tankeforestillinger som bekjemper kristen tro. Har skrevet 4 bøker.

Kristoffer Fjelde (1924-2007)

Utdannet cand.theol. fra MF. Forkynner og bysekretær i NLM i mange år. Pastor i Salemkirken i Chicago 1963-66.

Nestformann i Stiftelsen På Bibelens Grunn 1992-2005.

Nils Dybdal-Holthe

Født 1934 i Vikedal. Eksamen i pedagogikk og mellomfag i kristendom ved Lund universitet i Sverige. Volda lærerskole (1968). Spesialpedagogikk grunnfag (1971). Har vært lærer og forkynner i flere år. Generalsekretær i Muhammedanermisjonen 1986-1993. Nå frivillig forkynner.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Trygve Bjærkrheim (1904-2001)

Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forkynner, lærer og dikter.

M Ø T E R

Bibelsk Tro - Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	15. mai	11.00	Jon Peder Samdal	
Søndag	22. mai	11.00	Jon Olav Østhus	
Søndag	29. mai	11.00	Terje Thorsen	
Onsdag	01. juni	19.30	Bibelgruppe	
Møter pinsen 04. - 06. juni. NLL				
Onsdag	08. juni	19.00	Jon Olav Østhus	Ordet og Israel
Søndag	12. juni	11.00	Eivind Gjerde	Nattverd
Søndag	19. juni	11,00	Roy Throndsen	
Søndag	26. juni	11.00	Solve Salte	
Søndag	03. juli	11.00	Taler: ?	
Onsdag	06. juli	19.30	Bibelgruppe	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Me tenkjer på landet

Av Trygve Bjerkrheim

Me tenkjer på landet, det land du oss gav,
Så underlig fagert frå høg fjell til hav,
Med ynde som ikkje kan tolkast med ord:
Å, Herre din nåde mot Noreg var stor!
Din nåde var stor imot Noreg.

Me tenkjer på heimen, den heimen me fekk,
Der glade imellom dei kjære me gjekk,
Der kjærleik me møtte hos far og mor:
Å, Herre, din nåde osv.

Me tenkjer på fridom og hundreårs fred:
Så trygt fekk me virka til sola gjekk ned,
I fred fekk me kvila, og høyra Guds ord:
Å, Herre, din nåde osv.

Me tenkjer på Ordet, vår dyraste skatt,
Som kom hit med lys i den djupaste natt
Og gjev oss det evige liv alt på jord:
Å, Herre, din nåde osv.

Me tenkjer på alle som Herren har kjær,
Som trufast vil æra og tena han her,
Dei strør ut sitt såkorn, - og fagert det gror:
Å, Herre, din nåde osv.

Me minnest din nåde – vår Gud, ha då takk
Fordi at ditt gledesbod landet vårt rakk
Og skapte ein livsdag så sæl i vårt nord!
Takk, Herre, - din nåde mot Noreg var stor!
Me takkar deg, Herre, for Noreg.